

Ταχυδρομείο 13/8

Η αφόρητη μοναξιά του κ. Κώστα Σημίτη

Ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας και καθηγητής του Εμπορικού Δικαίου κ. Κώστας Σημίτης έχει σπουδάσει στη Δυτική Γερμανία. Και γνωρίζει αρκετά από καλλιτεχνικά θέματα. Έτσι, η γνωστή ταινία των Βιμ Βέντερς - Πέτερ Χάντκε «Η αγωνία του τερματοφύλακα πριν από το πέναλτυ» μπορεί να του πηγαίνει θαυμάσια ως περιεχόμενο και ως τίτλος, αν μάλιστα η λέξη αγωνία αντικατασταθεί από τη λέξη «μοναξιά». Γιατί, πραγματικά, είναι μεγάλη - ή φαίνεται μεγάλη - η πολιτική μοναξιά του κ. Κώστα Σημίτη, όχι μόνο στην υπεράσπιση της «πολιτικής λιτότητας», την οποία έχει επιφορτισθεί από τον εκτόπιση του 1985, αλλά και στον παθιασμένο πεύθυνο τρόπο, με τον οποίο προκειται να γίνει η νέα οικονομική πολιτική.

Όχι στην πολιτική παροχών», μένει στις κλειστές συσκέψεις στο Καστρί και του Μαξίμου ο κ. Σημίτης, που πιστεύει ότι η γλώσσα της αλήθειας και των αριθμών είναι η μόνη απαραίτητη σήμερα.

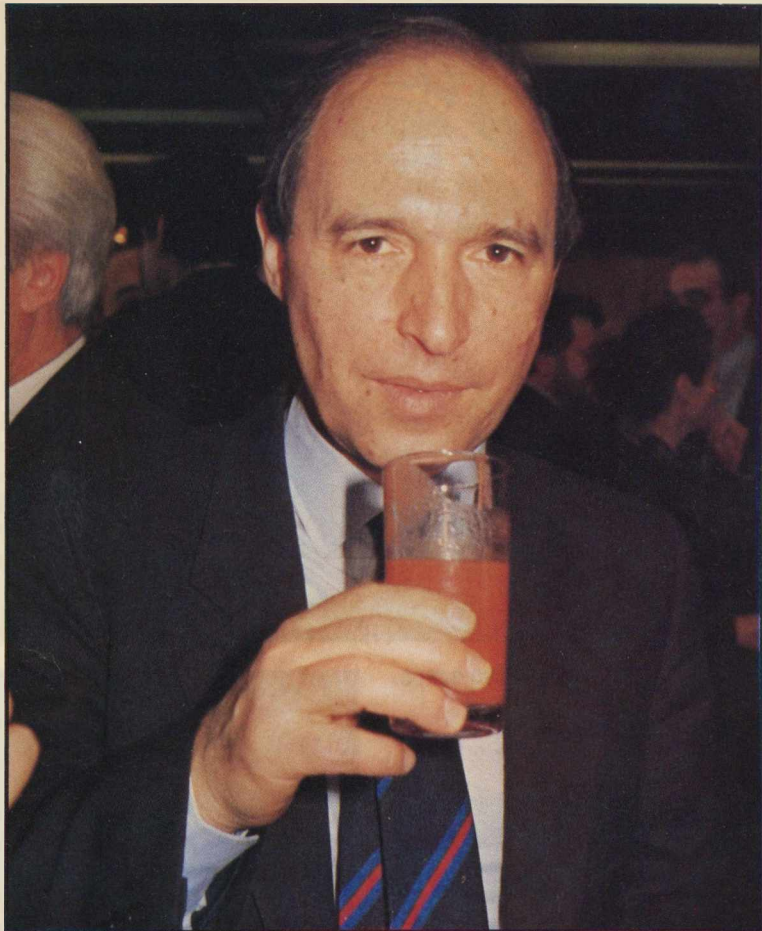
Όμως, αυτή η εναντίωση του κ. Σημίτη στη συνθηματολογία και το ρητορικό λαϊκισμό, του έχει εξασφαλίσει μια αφόρητη πολιτική μοναξιά.

Εκτός από τις συστηματικές επιθέσεις κατά της έως τώρα πολιτικής της λιτότητας από τη Νέα Δημοκρατία και τα κόμματα της Αριστεράς, ο κ. Σημίτης βλέπει τον τελευταίο καιρό να εντείνονται οι επιθέσεις κατά της παλιάς και της υπό διαμόρφωση οικονομικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, από τα συνδικαλιστικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ, που πιστεύουν ότι πρέπει να εγκαταλειφθεί το πρόγραμμα σταθεροποίησης και οι προσεκτικοί βηματισμοί στο μέλλον,

- από στελέχη του Εκτελεστικού Γραφείου, με πρώτο τον κ. Μένιο Κουτσόγιωργα, τα οποία φέρονται να πιστεύουν ότι πρέπει να δοθούν γενναίες αυξήσεις στους εργαζόμενους του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, με βάση τη θεωρία του «πολιτικού κόστους»,

- από συναδέλφους του υπουργούς, που πιστεύουν ότι δεν είναι τόσο μεγάλης σημασίας η εισοδηματική πολιτική και η καταπολέμηση του πληθωρισμού για τη σταθεροποίηση και ανάκαμψη της οικονομίας, όσο τα «μεγάλα τεχνικά έργα» και η «αναθέρμανση της οικονομίας».

Απέναντι σ' αυτές και άλλες αιτιάσεις, διαφωνίες και πολεμικές, ο κ. Κώστας Σημίτης συνεχίζει να επιμένει ότι χρειάζεται να ολοκληρωθεί η σταθεροποιητική πολιτική και να σχεδιαστεί με προσοχή η αναπτυ-

Ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Κώστα Σημίτης δεν προβλέπεται να πει «πικρόν ποτήριον».

ξιακή πολιτική, για να μη χαθεί από λάθη στη δεύτερη ό,τι κερδήθηκε με θυσίες από την πρώτη. Ο κ. Σημίτης, που συχνά κατηγορείται ότι χρησιμοποιεί την «ψυχρή γλώσσα του οικονομολόγου», δεν κρύβει ότι υπάρχουν διαφορετικές απόψεις και μέσα στην κυβέρνηση και μέσα στο Κίνημα για την οικονομική πολιτική της τελευταίας διετίας. Είναι άλλωστε γνωστό ότι τον περασμένο Ιανουάριο αντιτάχθηκε σθεναρά σε πιέσεις από μέλη της τότε κυβέρνησης (Κουτσόγιωργας, Γεννηματάς, Τσοχατζόπουλος) να δοθεί έκτακτη οικονομική ενίσχυση στους εργαζόμενους και το πέτυχε. Το πέτυχε, όπως μου εξηγεί στενός συνεργάτης του, όχι επειδή «άλλοι είναι φιλολαϊκοί και ο Σημίτης δεν είναι», αλλά επειδή μια τέτοια χορήγηση θα επιδεινωνε την κατάσταση της οικο-

νομίας. Και την επιδείνωση αυτή θα την πλήρωναν αργότερα οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, αφού πια κανένας μέσα στο ΠΑΣΟΚ δεν πιστεύει ότι μπορούν να βρεθούν νέοι οικονομικοί πόροι από τα μονοπώλια.

«Μπορεί να μην το πιστεύουν αυτό, αλλά δεν σημαίνει ότι έχει εκλείψει τελείως ο λαϊκισμός», μου επισημαίνει ο ίδιος στενός συνεργάτης του κ. Κ. Σημίτη.

Το ζητούμενο, όμως, μέσα από όλη αυτή την ειδησεογραφία και φιλολογία για τις αντιθέσεις στην παλιά και νέα οικονομική πολιτική του κ. Σημίτη είναι:

- πρώτον, τι έχουν να προτείνουν σαν εναλλακτική πολιτική οι κάθε είδους επικριτές, με πρώτους τους εσωκομματικούς,

- δεύτερον, αν ο κ. Σημίτης θα μεταβληθεί σε «αποδιοπομπαίο

τράγο» στον προσεχή ανασχηματισμό.

Σχετικά με το πρώτο, το περιβάλλον του κ. Σημίτη υποστηρίζει ότι κανένας μέσα στην κυβέρνηση και το Κίνημα, από τους «διαφωνούντες και επικριτές», δεν φαίνεται να προτείνει κάποια άλλη διαφορετική συνολική πολιτική από το «προσεκτικό λασκάρισμα της λιτότητας», που έχει εισηγηθεί ο ίδιος.

Ορισμένοι μόνο, που δεν κατονομάζονται, προτείνουν αποσπασματικά και επιμέρους «μέτρα» και παροχές με κύριο κριτήριο να αμβλύνουν τη λαϊκή δυσφορία από το πρόγραμμα σταθεροποίησης.

Σχετικά με το δεύτερο θέμα, η αφόρητη πολιτική μοναξιά του κ. Κώστα Σημίτη πράγματι έχει δημιουργήσει την εντύπωση ότι σύντομα πρόκειται να του φορτωθεί η «αποτυχία της σταθεροποιητικής πολιτικής», όπως τη θεωρούν βέβαιη ο κ. Κων. Μητσotάκης και τα κόμματα της Αριστεράς. Και όπως την εύχονται ορισμένοι πολέμιοι εκ των έσω...

Όμως, φαίνεται, ότι η άποψη του πρωθυπουργού κ. Α. Παπανδρέου είναι τελείως διαφορετική για τα έως σήμερα πεπραγμένα του κ. Σημίτη και το υπουργικό μέλλον του. Μου επισημαίνει ανώτερο κυβερνητικό στέλεχος, που θλίβει με ιδιαίτερη συμπάθεια και εκτίμηση την προσπάθεια του κ. Κώστα Σημίτη: «Ο Σημίτης δεν πρόκειται να έχει την τύχη του Αρσένη. Και αυτό να το σημειώσεις. Πρώτα και κύρια, γιατί ως κυβέρνηση, δεν αντέχουμε για δεύτερη φορά να πούμε ότι "μας συγχωρείτε, κάναμε λάθος, μετά δύο-τρία χρόνια". Μία φορά το λες αυτό. Και αυτό το είπαμε τον Οκτώβριο του 1985, όταν ασκήσαμε κριτική στην πολιτική παροχών και δημαγωγίας, της περιόδου 1982-1985, που είχε ως συνέπεια να γιγαντωθούν τα δομικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Η πολιτική του Σημίτη, λοιπόν, είναι πλέον θέμα τιμής για την κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ. Για το λόγο αυτό, ο Σημίτης ούτε αποδιοπομπαίος τράγος πρόκειται να γίνει στον νέο ανασχηματισμό ούτε μόνος θα βρεθεί. Η μοναξιά του δεν πρόκειται να κρατήσει πολύ. Ο λόγος του πρωθυπουργού στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, στις 5 Σεπτεμβρίου, θα τον δικαιώσει».

Τα σημειώνω με ενδιαφέρον, γιατί αποτελούν μια άλλη αντίληψη σε όσα γράφονται τον τελευταίο καιρό με επίκεντρο τον κ. Κώστα Σημίτη. Και αναμένω έως τότε.